Județul Vîlcea își diversifică rețeaua de trasee pentru iubitorii de drumeții și excursii

VOINEASA - O NOUĂ PERLĂ A TURISMULUI MONTAN

De la **Brezoi**, așezare pe firul Oltului, părăsind șoseaua națională E 15 A, un drum de asfalt (D.N. 7 A) urmează în amonte, cursul numai meandre al Lotrului și după aproape 40 de kilometri întîlnești o localitate ca de vis. Este **Voineasa**, cea mai tînără „perlă turistică a județului Vîlcea", cum o numesc sugestiv amatorii de excursii și drumeții, tot mai mulți în acești ani cei care urcă pînă aici sau mai sus, către Obîrșia Lotrului, spre meleagurile Gorjului, prin „poarta" Novacilor, sau Hunedoarei, prin Petroșani.

Voineasa (**„ridicată pe vatra unei vechi așezări de moșneni, încă din secolul al 16-lea: o atestare din 9 iunie 1520, aparținînd lui Neagoe Basarab o face cunoscută ca punct de hotar cu Transilvania"** — după cum ne face precizarea profesorul de istorie **George Stanciu**) te primește cu o salbă de construcții moderne: un hotel (se cheamă „Lotru"), aproape unicat în materie de arhitectură și confort, grupul de vile unifamiliale în permanentă diversificare, alte construcții care au luat loc, treptat, din 1965 încoace, amenajărilor amplasate prin organizarea șantierului hidrocentralei care se ridică aici (o primă „arteră", cea de la Brădisor, a și intrat în probe tehnologice) sau au fost răspîndite pe spațiile create prin defrișarea unor păduri masive de conifere situate pe ambele maluri ale Lotrului.

„Ca stațiune de odihnă, ca punct turistic și, în perspectivă, ca loc de tratament (n.n. pentru bolnavii de silicoză sau cei cu afecțiuni nevrotice), **Voineasa s-a făcut cunoscută din 1977, prin intermediul U.G.S.R., care a preluat amenajările inițiale, de șantier, aparținînd Ministerului Energiei Electrice, și, bineînțeles, le-a amplificat și modernizat"**, ne oferă explicațiile de rigoare tovarășul **Vasile Stan**, din colectivul de conducere al stațiunii, care ne prezintă și perspectivele acesteia: **„Paralel cu darea în folosință a pavilioanelor de tratament, se ridică un grup nou, de hoteluri, cu o capacitate de peste 1 500 de locuri, ceea ce va face să treacă de 2 000 numărul locurilor de cazare, în afara celor oferite de localnici. În același timp, se ridică un complex cultural-sportiv cu o capacitate de 350 de locuri. Fundația se și vede..."**

Prin urmare, Voineasa zilelor noastre oferă turismului o imagine cu totul atrăgătoare: de la cele cîteva cabane și hale ale constructorilor hidrocentralei de pe Lotru, mii de locuri confortabile în hoteluri și vile. **„Tot să dorești să petreci aici o parte din concediul de odihnă"** — ne spunea muncitorul **Ion Crișan** de la o întreprindere din Alba Iulia. Iar ing. Grigore Varabiescu din Pitești a ținut să-l completeze: **„Iată, am venit aici împreună cu soția și cele două fiice ale mele. Frumusețea Voinesii, climatul plăcut, posibilitățile de acces către împrejurimi la fel de frumoase sînt tot atîtea invitații pentru a reveni în această stațiune..."**

Ajungem apoi la... **Vidra**, aproape 1 300 metri altitudine, 30 km mai sus de Voineasa (de care se leagă printr-un drum bun de asfalt), **„acolo unde turiștii vor avea la dispoziție alte peste 1 100 locuri de cazare, în vile și hoteluri, o bază nautică pe lacul de acumulare format prin construcția hidrocentralei de pe Lotru, precum și o pîrtie de schi — cu telescaun; versantul vestic de la Vidra, cu soare mai estompat, se pretează la concursuri de slalom și coborîre. Iar în jurul lacului, alte amenajări sportive, pentru volei, baschet, tenis și handbal"**, ne completează imaginea acestei frumoase zone turistice amfitrionul nostru.

...În perioada în care am făcut popas la **Voineasa și Vidra**, cursele locale de autobuze și zeci de turisme aduceau zilnic sute de amatori de drumeție, de excursii. **Erau oameni** de toate vîrstele pentru care liniștea, priveliștile încîntătoare și aerul ozonat al zonei constituiau o adevărată chemare la refacere fizică, **la** odihnă activă prin mișcare. Voineasa și împrejurimile ei? O invitație lansată tuturor...

T. BRĂDEȚEANU

Cărți noi

STELELE UNIVERSIADEI

Horia Alexandrescu este — realmente — un reporter frenetic, un condeier avid de subiecte, care trăiește pentru a scrie. Și scrie, în „Scînteia tineretului" sau în reviste, scrie cărți, pe nerăsuflate, vrînd parcă să ne comunice tot ce retina și mintea au reținut și au trecut prin filtrul sufletului. Omniprezent, el ne plimbă prin toate cotloanele vieții sportive și — mai nou — prin labirintul amintirilor.

Harul și spiritul său de observație sînt evidente și în cartea **„Stelele Universiadei"**, proaspăt ieșită de sub teascurile fertilei **edituri „Sport-Turism"**. În lunga vară fierbinte a anului trecut, atunci cînd Bucureștii noștri deveniseră capitala tineretului sportiv studios al lumii, **Horia Alexandrescu** a parcurs mii de kilometri între bazele sportive marcate de emblema celor cinci stele, variantă inspirată a cercurilor olimpice, a adunat impresii, a discutat cu învingători și învinși, cu marile personalități ale sportului mondial, și-a însemnat fazele pasionantelor dispute, reținînd atmosfera din tribune și emoția premierilor și oferindu-ne acum un pasionant „jurnal". Datorită lui și talentului care-l propulsează permanent spre straturile superioare ale gazetăriei, putem reparcurge — de această dată în liniște — episodul magnificei întîlniri ale elitei sportului mondial. În liniște — este un fel de a spune. Pentru că relatarea sa nu este a unui reporter, ci a unui telereporter, imaginile pe care ni le sugerează fiind răscolitoare, la fel de emoționante ca și cele oferite spectatorului, ca ale unei transmisii pe „viu". Cartea aceasta este un remember al splendidelor succese ale sportului românesc la Universiadă și — în același timp — al succesului Universiadei București '81. Lectura ei îți reliefează deopotrivă frumusețea sportului și pasiunea arzătoare a unui reporter entuziast.

Hristache NAUM

Paul Ioachim: „AM SCRIS O PIESĂ CU SUBIECT SPORTIV"

Paul Ioachim, *cunoscutul actor de la Teatrul Giulești și autor dramatic, s-a născut la Buzău în anul 1930. În orașul său natal și-a terminat cursurile școlii elementare și secundare, iar la București a absolvit cursurile Institutului de teatru și artă cinematografică, la clasa artistului poporului* Ion Finteșteanu.

— Ați făcut sport în tinerețea dv.?

— *Întîi fotbal, apoi, ciclism; mai tîrziu am practicat numai fotbalul în cadrul echipei liceului „B. P. Hașdeu" din Buzău, cu performanțe în... campionatul școlar.*

— Cum vedeți, sau mai bine zis cum apreciați această disciplină sportivă?

— *Fotbalul jucat așa cum trebuie este o mare artă, dar și un joc capricios, dealtfel ca și teatrul, datorită acestui fenomen care se numește spectacol. Reacțiile lor sînt fie pozitive, fie negative, aceasta depinzînd de sportivii și actorii în cauză.*

— Știm că ați scris piese de teatru de mare efect, cum ar fi „Ascensiunea unui general", „Nu sîntem îngeri", „Goana" etc., piese jucate cu succces și peste hotare. V-ați gîndit vreodată să scrieți o piesă cu subiect sportiv?

— *Am și conceput-o și creat-o. O piesă plină de surprize, cu răsturnări de situații și, mai ales, cu acel neprevăzut care face deliciul performanțelor teatrale. Cred că va vedea lumina rampei cît de curînd.*

— Ce echipe românești de fotbal vă plac cel mai mult?

— *Steaua, care este o... stea variabilă. Rapidul, cam incorsetat și incoerent, și, mai presus de toate, echipa noastră națională.*

— Aveți vreo amintire deosebită din sport?

— *Da, la 14 ani am participat la un concurs ciclist, în orașul meu natal. Eram 30 de participanți. Toți pe biciclete de curse „Diamant", afară de mine, care am concurat pe o veche bicicletă „Nauman". Datorită ambiției, am ieșit primul în tur, dintre cei 12 participanți rămași în concurs. În turul următor, din cei 12 am ieșit al 11-lea. Vîrsta și marca bicicletei își spuseseră cuvîntul...*

Dumitru MORARU-SLIVNA

„SERBĂRILE ZĂPEZII" — PĂLTINIȘ '82

În feericul decor hivernal al Păltinișului, aproape 6 000 de oameni, tineri și vîrstnici, veniți din toate colțurile județului, au petrecut duminică o zi de neuitat în împărăția brazilor și a zăpezii...

„Clubul de vacanță" al O.J.T. Sibiu (primul de acest gen din țară și al cincilea din lume) a organizat cu sprijinul generos a numeroase instituții și întreprinderi din județ, ediția '82 a **„Serbărilor zăpezii"**.

Timp de cîteva ore, pe o vreme admirabilă, pe pîrtia de schi de sub Vîrful Oncești s-a derulat un atractiv spectacol. Probele sportive, numerele de divertisment pe zăpadă, care mai de care mai hazlii (coborîrea în sac, culesul merelor, cursa omului de zăpadă, vînătoarea de fluturi, dansul pe schi, carnavalul copiilor și altele), au încîntat spectatorii aflați în marele amfiteatru natural al pîrtiei. Cei peste 60 de schiori, care au susținut „programul", au făcut dovada înaltei lor măiestrii și a curajului. Pe platforma teleschiului, artiști profesioniști și amatori au susținut, în acordurile fanfarei și ale orchestrelor, un apreciat program artistic. Apoi pînă către orele tîrzii ale după-amiezii (cînd, ca din senin, s-a iscat un viscol în toată regula, cum numai pe munte se poate întîmpla), pîrtiile au fost inundate de schiori de toate vîrstele. Copiii, dar nu numai ei s-au lansat pe săniuțe...

La căderea serii, caravanele de mașini — sute și sute de automobile și autobuze — s-au așternut la drum pe serpentine, ducînd cu ele amintirea unei zile minunate petrecute în natură...

Ilie IONESCU

„AMICII DRUMEȚIEI" ÎN CĂUTARE DE... AMICI

Semnal!

Începută frumos, cu entuziasm, cu rezultate bune în primii ani, acțiunea **„Amicii drumeției"** este pe cale să se stingă în unele localități, unde începe să supraviețuiască doar... pe hîrtie.

„Federația de specialitate nu mai ține evidența numărului de participanți, deoarece este vorba de prea mulți, ne-a spus secretarul F.R.T.A., Mircea Mihăilescu. **Hotărîrea s-a luat mai de mult, ca această sarcină să revină județelor. Acestea trec însă în dările de seamă, la capitolul „Participanți", toate excursiile organizate prin O.N.T."** (inclusiv... cele cu autocarul, trenul și avionul, în țară și... peste hotare! — n.n.).

Știm că de cîtva timp nu mai există insigne cu emblema **„Amicii drumeției"**, care se acordau celor ce reușeau să viziteze un anumit număr de obiective turistice și li se semna în **„carnetul de drumeție"** de către cabanieri sau de responsabili de obiective culturale, turistice etc. Nu mai există nici alte mijloace de propagandă pentru această acțiune. Se spune mereu că asemenea... „materiale de propagandă" s-au epuizat, că se vor face altele, dar sînt vreo trei ani de cînd sînt așteptate insignele și „carnetele de drumeție".

La toate acestea, mai trebuie adăugat că unele foruri sportive județene uită că, anual, în cadrul **„Daciadei"**, **există o finală pe țară a turismului de masă**, pentru care trebuie să se desfășoare concursuri la nivel de județ, alegîndu-se echipajul cîștigător, care să intre în competiția finală, intitulată **„Ștafeta munților"**.

„Toate ar merge bine, ne-a spus deunăzi un turist inveterat, septuagenarul ieșean Gheorghe Pinzaru. Ar merge bine dacă acțiunile „Amicii drumeției" ar găsi niște... amici care să le impulsioneze".

Sever NORAN

Au cuvîntul CITITORII

„ÎNCHIS PENTRU RENOVARE", DAR PÎNĂ CÎND?

În municipiul **Piatra Neamț** a fost dată în folosință, în prima decadă a lunii ianuarie 1980, o piscină modernă în cadrul complexului turistic hotel „Central". Această nouă bază sportivă, apărută în perimetrul unui oraș în plină dezvoltare și modernizare, a produs o mare satisfacție în rîndul iubitorilor înotului — copii, tineri și vîrstnici. O.J.T. Neamț, care patronează această bază, se străduia, și reușea, să asigure condiții bune din punct de vedere utilitar și igienic; cu sprijinul **C.J.E.F.S.** Neamț se organizau, aici, cu mult succes cursuri de învățarea înotului. Febrila activitate s-a desfășurat numai pînă în luna iulie 1980, deci o perioadă de mai puțin de șapte luni de la darea în folosință a acestui minunat dar făcut iubitorilor de sport din municipiul Piatra Neamț și împrejurimi. Motivul întreruperii activității? Din iulie 1980 și pînă în prezent pe ușa de intrare în piscină stă scris negru pe alb: **„ÎNCHIS PENTRU RENOVARE"**. Nu știm care este cauza că piscina cu pricina se află în continuă renovare, nu știm cine se face răspunzător de o astfel de situație inadmisibilă. Știm însă că începusem să înregistrăm unele succese cu sportivii noștri pe linia învățării înotului — într-un interval de numai șase luni, peste 200 de copii, aparținînd Clubului sportiv școlar, erau stăpîni pe ei în bazinul cu apă. Eram optimiști că toți cei peste 600 de sportivi, care se rulează permanent în cadrul clubului, vor deprinde, nu numai tainele fotbalului, ci și pe cele ale înotului, disciplină atît de importantă în dezvoltarea fizică generală și de pregătire pentru viață a copiilor acestui frumos oraș moldovean. Dar noi cu optimismul și alții cu nepăsarea...

Ne manifestăm convingerea că prin acest „semnal" cei în drept vor analiza cu seriozitate fondul problemei și vor lua măsurile (cît mai urgente) care se impun.

Prof. RADU TOMA
director al C.S.Ș. nr. 2
de fotbal Piatra Neamț

SĂ-L AJUTĂM PE CĂMĂTARU!

Cu cîtva timp în urmă, am citit în ziarul „Sportul" articolul „Lotul reprezentativ are nevoie de Cămătaru" și trebuie să recunoaștem că publicul spectator, o parte a lui desigur, are vina sa în cazul acestui fotbalist. Jucător de certă valoare, selecționat de multe ori în echipa națională, prezență activă și eficace în echipa sa de club, Cămătaru s-a impus în aproape toate clasamentele de final de sezon, după criteriile de apreciere ale antrenorilor, ziariștilor sportivi, arbitrilor...

Eșecul „tricolorilor" în tentativa de calificare la C.M. din Spania nu este un eșec numai al lui Cămătaru. A fost el, oare, singurul „tricolor" care a ratat în meciul de la București, cu reprezentativa Ungariei? Și-atunci de ce unii au făcut un „caz Cămătaru"? Nu este nici drept, nici sportiv un astfel de tratament. Apreciez mîna pe care i-a întins-o tînărul antrenor al echipei naționale, Mircea Lucescu, tînărului atacant al echipei Universitatea Craiova. O astfel de mînă trebuie să i-o întindă și publicul stadioanelor noastre, indiferent de oraș. În felul acesta i-am reda lui Cămătaru încrederea în propriile sale forțe, l-am ajuta să se debaraseze de acel complex care-i paralizează activitatea în teren, i-am redeclanșa marile lui ambiții, demonstrate în atîtea partide grele.

VIRGIL MAIER
controlor tehnic de calitate,
serviciul C.T.C.-Laborator
la Întreprinderea metalurgică
din Aiud